

Mesih'te Birleşmiş

Randolph Dunn

Ders 1.

İsa – Kişi.

İsa'nın doğduğu ortam kapalı bir toplumdur, kendisini tüm insanlardan üstün gören bir halktı. Tanrı'nın seçilmiş halkı olan İbrahim'in Çocukları olmaktan büyük gurur duyuyorlardı. 'İbrahim bizim babamızdır' (Yuhanna 8:38). Samiriyelilere karşı büyük bir nefretleri vardı; çünkü onları Babil esareti sırasında Musa'nın Kanununu terk eden melez Yahudiler olarak görüyorlardı. Nefretleri o kadar büyüktü ki, Samiriyelilerin ülkesine ayak basmamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Romalı işgalciler de farklı değildi ve "bu işgalcilerle" ilişkilendirilen herhangi bir Yahudi "günahkar"dı; örneğin vergi tahsildarı Matthew.

Yahudiler aynı zamanda son derece hukukçuydu. Tanrı'nın vaatlerini kazanmak için yasanın amacını değil, lafzını yerine getirmeleri gerektiğine inanıyorlardı. Mesela Musa onlardan ondalık vermelerini ve ondalık vermelerini istemişti. Onuncuyu verdiklerinden emin olmak için, daha fazlasını vermemek için, bitki tohumlarını onda biri ve yalnızca onda biri verecek şekilde saydılar.

Roma, Yahudilerin bir askerin yükünü bir mil boyunca taşımasını zorunlu kılıyordu. Yahudiler daha ileri gitmediklerinden emin olmak için işaretler koydular. İsa'nın, birisi sizi bir mil gitmeye zorlarsa; onunla iki tane git. (Matta 5:41).

Bu kültüre Kutsanmış Olan, Mesih, Mesih geldi. Yahudiler, Mesih geldiğinde, O'nun yeryüzündeki İsrail krallığını 'Tanrı'nın verdiği güç ve onur hakkına' kavuşturacağına inanıyorlardı. Onların Mesih'i Yahudilerin Kralı olacak ve Davut gibi hüküm sürecekti.

İsa sık sık Yahudilerin dini liderleri olan kibirli, benmerkezci ve kendini beğenmiş Ferisilere hitap ediyordu. Bir keresinde İsa başka yerlerde de koyunları olduğunu söylemişti. Dolayısıyla İsa'nın Yahudi olmayan Yahudi olmayanlardan söz ettiği anlaşılıyor.

Yuhanna 10'da İsa şunları söyledi: "Ben iyi çobanım; Koyunlarımı, O'nun öğrencileri olmayı seçenleri tanıyorum ve koyunlarım beni, Baba'nın beni tanıdığı gibi tanıyor ve Baba'yı tanıyorum ve koyunlar için hayatımı feda ediyorum. Bu koyun ağılından olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim. Onlar da benim sesimi dinleyecekler; tek sürü ve tek çoban olacak." (Yuhanna 10:14-16).

İşaya 56:7-8'de şöyle belirtiliyor: "Evime bütün halkların dua evi denecek. İsrail'in dışlanmışlarını bir araya toplayan Rab Yehova şöyle diyor: 'Kendisine toplanmış olanların dışında başkalarını da toplayacağım' (şüphesiz, hor görülen Samiriyeliler ve hatta putperest Yahudi olmayanlar hakkında bir kehanet).

Bu üstünlük tutumuyla, Yahudi halkı ve onların dini liderleri İsa'nın öğrettiklerini anlayabilir mi, hatta en ufak bir ipucuna sahip olabilirler mi? Görünüşe göre O'nun en yakın öğrencileri arasında bile bir dereceye kadar üstünlük hakimdi. Yuhanna ve diğer havariler, İsa'nın kendi klik, mezhep veya küçük örgülü grup dışında başka takipçilerinin olması olasılığını düşünemediler.

“'Usta' dedi John, 'sizin adınıza iblisleri kovan bir adam gördük ve onu durdurmaya çalıştık, çünkü o bizden biri değil.' İsa, 'Onu durdurma' dedi, 'çünkü sana karşı olmayan, senden yanadır.'" (Luka 9:49-50).

Ancak İsa'nın adına bir şeyler yapan herkes O'ndan yana değildir, çünkü İsa Matta 7:21-23'te şunu belirtmiştir:

Bana 'Rab, Rab' diyen herkes cennetin krallığına girecek değil, göklerdeki Babamın iradesini yerine getiren kişi girecek. O gün birçokları bana, 'Ya Rab, ya Rab, biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi, senin adınla cinleri kovmadık mı ve senin adınla birçok büyük işler yapmadık mı?' diyecek. Ve o zaman onlara şunu söyleyeceğim: 'Sizi hiç tanımadım; çekilin benden, ey kötülüğün işçileri!

Görevinin tüm insanların (Yahudiler, Yunanlılar, Romalılar ve küçümsenen Samiriyeliler) günahları için kurban olmak olduğunu bilen İsa şöyle dua etti:

“Dünyadan bana verdiğin kimselere seni açıkladım. Onlar senindi; onları bana verdin ve onlar da senin sözüne uydular. Artık bana verdiğin her şeyin senden geldiğini biliyorlar. Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim ve onlar da kabul ettiler. Senden geldiğimi kesinlikle biliyorlardı ve beni senin gönderdiğine inanıyorlardı. Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua ediyorum çünkü onlar senindir. Onları gerçekte kutsallaştırın [kutsallaştırın, kutsayın]; sözünüz gerçektir. "Duam sadece onlar için değil. Aynı zamanda, [Müjde] mesajları aracılığıyla bana inananlar için de dua ediyorum ki, hepsi bir olsun, Baba, tıpkı senin bende olduğun ve benim de senin içinde olduğum gibi. Onlar da bizde olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğine inansın, bana verdiğin yüceliği onlara verdim, onlar da bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar; ben onlarda, sen de bende olsunlar. Beni senin gönderdiğini ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini dünyaya duyurmak için tam bir birlik sağladık." (Yuhanna 17:6-10; 17; 20-23).

Sorular

1. İsa, din ve ırklarından değil, tüm insanlara karşı üstünlük ve nefret algısının olduğu bir kültürün içinde doğdu.
T. ___ F. ___
2. Davut'un soyundan gelen İsa, İsrail'i yeniden bir dünya gücüne kavuşturmak için geldi.
T. ___ F. ___
3. İsa'nın misyonu, tüm Yahudi, Samiriyeli ve Yahudi olmayan insanların Tanrı ile barışabilmesi için bir yol sağlamaktı.
T. ___ F. ___
4. Cennete ancak Allah'ın iradesini yerine getirenler girecektir.

T. ___ F. ___

5. İsa, Kendisine inanan ve Müjde aracılığıyla itaat edenlerin bir ve bir olmaları için dua etti.

T. ___ F. ___

Ders 2

İlk Hıristiyanların Birliği.

Pentikost'tan sonra Hıristiyanlar Mesih'te bir oldular, şüphesiz Yuhanna 17'de Mesih'in duasında bahsedilen birlik.

“Bütün mü’minlerin kalpleri ve akılları birdi. Kimse mallarının kendisine ait olduğunu iddia etmiyordu ama sahip oldukları her şeyi paylaşıyorlardı. Elçiler büyük bir güçle Rab İsa'nın dirilişine tanıklık etmeye devam ettiler ve hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı. Aralarında ihtiyaç sahibi kimse yoktu. Çünkü zaman zaman arazi veya ev sahibi olanlar bunları satıyor, satıştan elde edilen parayı getirip elçilerin ayaklarına koyuyor ve bu, ihtiyacı olan herkese dağıtılıyordu.” (Elçilerin İşleri 4:32-35).

Daha sonra diğer birçok Yahudi inanıp itaat ettikten sonra, onların hala birbirlerine olan sevgide birlik olduklarını görüyoruz:

“Bütün inanlılar bir aradaydı ve her şey ortaktı [Mesih'te ve Tanrı ve insanla Kardeşlik içinde birleşmişlerdi]. Mallarını ve mallarını satarak, ihtiyacı olan herkese [kardeş sevgisini] verdiler. Her gün tapınak avlusunda birlikte buluşmaya devam ettiler. Evlerinde ekmek bölüştüler, sevinçle ve samimi bir yürekle, Allah'a hamd ederek ve tüm insanların teveccühünü tadararak birlikte [ekmek bölerek] yediler.” (Elçilerin İşleri 2:44-47).

Ancak bu her zaman bu şekilde olmayacaktı. Çünkü kısa bir süre içinde, belki haftalar ya da aylar içinde, Yunanlı Hıristiyan dullar (Yahudiler) göz ardı edildikçe birlik zayıflamaya başladı. Yahudi olabilirler ama Yahuda'dan değiller, İbranice konuşan Yahudiler de değiller:

“Mürit sayısının arttığı o günlerde, aralarındaki Yunan Yahudileri, günlük yiyecek dağıtımında dul eşlerinin göz ardı edilmesinden dolayı İbrani Yahudilerinden şikayetçiydi.” (Elçilerin İşleri 6:1).

Farklı geçmişlere sahip insanlar arasında birliğin sağlanması ve sürdürülmesi zordur. Çoğu insan, ortak bir nokta olduğunda başkalarıyla ilişki kurmak isteme eğilimindedir; örneğin etnik köken, siyasi veya dini inanç, zenginlik, güç veya toplumdaki konum. Korint'te ortak bağ Mesih olmaktan çıkınca birlik zayıfladı ve bölünme meydana geldi.

“Kardeşlerim, Chloe'nin ailesinden bazı kişiler aranızda kavgalar olduğunu bana açıkça ifade etti. Demek istediğim şu: Her biriniz, "Ben Pavlus'a aitim", "Ben Apollos'a aitim", "Ben Kefas'a aitim" veya "Ben Mesih'e aitim" diyorsunuz. Mesih bölünmüş mü? Paul senin

için çarmıha gerilmedi değil mi? Pavlus'un adına vaftiz edilmediğiniz değil mi” (1 Korintliler 1:11-13)?

Mesih'te olanların birliği Mesih'e, O'nun ölümüne, gömülmesine ve dirilişine dayanmalıdır. Görüş ve yorumlarda birlik sağlanamaz.

Sorular

1. Pentekost'un hemen ardından tüm Hıristiyanlar tek yürek ve düşüncedeydi ve Mesih'te birleşmişti.
T. ___ F. ___
2. Onların Hıristiyan sevgisi, paydaşlıkta, yoksullarla paylaşmada, birlikte yemek yemede ve duada sergilendi.
T. ___ F. ___
3. Bir süre sonra Yunanlı, İbrani olmayan Yahudilere, özellikle de dullara daha az saygı gösterilmeye başlandı.
T. ___ F. ___
4. Korintoslu Hıristiyanlar, odak noktalarının Mesih'ten kendilerine öğreten kişiye kaymasıyla bölündüler.
T. ___ F. ___
5. Birlik Mesih'tedir - O'nun ölümü, cenazesi ve dirilişi.
T. ___ F. ___

Ders 3.

Yorum Farklılıklarıyla Birlik.

MS 76'ya geri dönün ve deneyimlediğiniz bir öğretmenlik fırsatını değerlendirin. 6 aylık bir Kutsal Kitap tetkikine başladınız. Yüzden fazla öğrenci adayı geldi, çoğu sadece meraklıydı ama 25'i derse kaydoldu. Onlar toplumun her kesimindendi. Bunlardan herhangi birinin Tanrı'yı ve O'nun iradesini bilmek için çalışmaktan dışlanması gerekir mi?

Öğretmenleri olarak şunları biliyordunuz:

- Öğretilecek müjde mesajı.
- Tanrı'nın onları Mesih'e ve O'nun Kilisesi'ne koyması için kişinin harekete geçmesi gerekir.
- Bir olmak ve Mesih'e bağlı olmak ne anlama gelir?

Çalışmanın sonunda herkes kendilerini Mesih'e teslim etmiş ve O'nun Bedenine eklenmişti. Onlar Mesih'le, birbirleriyle ve diğer Hıristiyanlarla paydaşlık içindeler mi? EVET!

Birkaç yıl sonra öğrencilerden biri, altı aylık öğrenimi sırasında deneyimlediği bursu yenilemek istedi ve yeniden bir araya gelmeyi planladı. Toplantıda konuşma yapmanızı istediler. Tahmin

edebileceğiniz gibi bazıları katılamadı. Biri ölmüş, diğeri Romalı yetkililer tarafından idam edilmişti. Aşağıdaki konulardaki çeşitli anlayışlardan dolayı kardeşlik meselesi vardı.

- Biri eski eşcinsel yaşam tarzına dönmüştü
- Biri, o kadar engelli olan kardeşine, suya daldırılabilceğini düşünmediklerini ve bu yüzden üzerine vaftiz adını vererek su döktüklerini öğrettiğini bildirdi.
- İki kişi dua ederken kutsal ellerin Tanrı'ya doğru kaldırılması gerektiği sonucuna vardı.
- Biri, evlilik akdini bozacak hiçbir şey yapmadığı halde karısını boşadı.
- Zulüm olasılığı nedeniyle Mesih'in Bedeni ile bir araya gelmenin gereksiz olduğu düşünülüyordu.
- Pazar günlerine ek olarak hafta boyunca birçok toplantıda Rab'bin Sofrası düzenlendi.

Hepsi hâlâ Mesih'te ve birbirleriyle olan paydaşlıklarında birleşmiş durumdalar mı? Onların eylemlerinden herhangi biri, Mesih'in Bedeni'ndeki diğeri kişiler için bağlayıcı olan kişisel yorumlara mı dayanıyor, yoksa bunlar sadece fikir ayrılığı mı? Bu kadar çeşitliliğe sahip bir grup nasıl bir arada kalabilir?

Gerçekler üzerinde birlik sağlanabilir ancak kişinin görüş veya yorumlarının öğretilmesiyle birlik sağlanamaz. Gerçekler meydana gelen şeyler olduğundan öğretiler gerçek değildir. Öğretiler bir anlayışın yorumlanmasıdır. Havarilerin talimatları ilham kaynağıydı; insanın öğretileri ilham kaynağı değildi. İnsan, Kutsal Kitap'ın öğretilerini anlama girişiminde kendi entelektüel yeteneği, bilgisi ve hırsına dayalı bir yorum oluşturur.

Pavlus, sürünün yok edilmesini amaçlayan, kurtlara karşı nöbet tutan Efesli ihtiyarları, sıkı sıkıya bağlı imanlılar topluluğu içinde insanları Mesih'e ve O'nun Bedenine değil kendilerine çekmeye başlayacakları konusunda uyardı. inananların.

“Tanrı'nın kendi kaniyla satın aldığı kilisenin çobanları olun. Biliyorum ki, ben gittikten sonra vahşi kurtlar aranıza girecek (Hıristiyanmış gibi ya da öyle görünerek) ve sürüyü esirgemeyecekler. Hatta sizin aranızdan [ihtiyarlar] adamlar çıkacak ve müritleri kendi peşlerine çekmek için [yorumlarını öğretmek] gerçeği çarpıtacaklar. O yüzden tetikte olun [iyi bir cümle olarak dikkatli olun]!” (Elçilerin İşleri 20:28-31).

Pavlus ayrıca Titus'a şu talimatı verdi: “Çünkü başta sünnet yanlısı [Yahudiler] olmak üzere, itaatsiz, boş konuşan ve aldaticı birçok kişi var. Öğretmemeleri gereken şeyleri utanç verici bir kazanç uğruna öğretmek bütün aileleri üzdükleri için susturulmaları gerekiyor.” (Titus 1:10-11).

Petrus tüm Hıristiyanlara bir uyarıda bulundu.

“Aranızda sahte öğretmenler olacağı gibi, halk arasında da sahte peygamberler vardı. Onlar [kişisel yorumlarıyla ruhani kurtlar] gizlice yıkıcı sapkınlıkları tanıtacaklar, hatta onları satın

alan egemen Rab'bi inkar edecekler (muhtemelen İsa'nın insan değil, bir hayalet olduğuna dair Gnostik inanç, dolayısıyla O'nun kefareti niteliğindeki kurbanlığını geçersiz kılıyor) - kendilerine hızlı bir yıkım getirecekler. Birçokları onların utanç verici yollarını takip edecek ve hakikat yolunu itibarsızlaştıracak. Bu [arzu veya para, güç ve prestij] öğretmenler, açgözlülükleri nedeniyle, uydurdukları hikayelerle [kendi yorumlarıyla] sizi sömürecekler” (2 Petrus 2:1-3).

Sorular

1. Pentekost'un hemen ardından tüm Hıristiyanlar tek yürek ve düşüncededeydi ve Mesih'te birleşmişti.
T. ___ F. ___
2. Onların Hıristiyan sevgisi, paydaşlıkta, yoksullarla paylaşmada, birlikte yemek yemede ve duada sergilendi.
T. ___ F. ___
3. Bir süre sonra Yunanlı, İbrani olmayan Yahudilere, özellikle de dullara daha az saygı gösterilmeye başlandı.
T. ___ F. ___
4. Korintoslu Hıristiyanlar, odak noktalarının Mesih'ten kendilerine öğreten kişiye kaymasıyla bölündüler.
T. ___ F. ___
5. Birlik Mesih'tedir - O'nun ölümü, cenazesi ve dirilişi.
T. ___ F. ___

Ders 4.

Kutsal Yazıların Yorumlanmasında Kullanılan Yöntemler.

Ölüm, gömülme ve diriliş gibi gerçekler kolaylıkla kabul edilebilir ancak Hıristiyanların inançları, uygulamaları ve prosedürleriyle ilgili kutsal metinleri nasıl doğru şekilde yorumlayacaklarını bilmeleri gerekir. Kullanılan bazı yöntemler şunlardır:

Özgüllük, bir komut.

Belirtilen herhangi bir eylem diğer tüm eylemleri hariç tutar.

Sessiz.

Kutsal Kitap bir konu hakkında sessiz kaldığında, bir eylemi ne gerektirir ne de yasaklar. Dolayısıyla kişinin bilgi ve entelektüel yeteneklerine göre değişen tüm makul ve sorumlu yorum ve çıkarımları yapmasına olanak tanır. Dolayısıyla aynı cemaat içinde bile Mesih'e inananlar arasında farklı görüşler mevcut olabilir. Ancak birinin görüşü diğerine dayatılmamalıdır. Bunlar onun özel yorumları olarak kalmalı.

Gerekli Çıkarım.

Çıkarım yargılamayı gerektirir. Gerekli bir çıkarım, Mesih'in bir emrine eşdeğer bir uygulama veya prosedürün yorumunu oluşturur ve Hıristiyanların her yerde ve her zaman uymasını gerektirir. O zaman soru, başkaları adına hangi çıkarımın gerekli olduğuna karar verme yetkisinin kimde olduğu haline gelir.

Çıkarım.

Çıkarım, kişinin bir emir değil, bir öğreti hakkında kişisel yorum sonucu çıkardığı sonuçtur.

Menfaat.

Kutsal Kitap metni tarafından açıkça emredilmeyen veya yasaklanmayan prosedürler veya uygulamalar, bazı açık Kutsal Kitap emirlerinin yerine getirilmesinde izin verilebilir olarak kabul edilir.

Örnek.

Kutsal Kitaptaki örnekler, evrensel uygulama yerine genellikle tek bir konuyla sınırlı olan bir bireyin veya Hıristiyanlardan oluşan bir topluluğun eylemlerini gösterir. Bazı örnekler ilham edilmiş belirli bir öğretime aykırıydı.

Hıristiyanlar kutsal yazıları yorumlamak için kelimelerin anlamları konusunda tartışmak yerine aşağıdaki prosedürü kullanmalıdır:

- a. Prosedür veya uygulamayla ilgili tüm kutsal metinleri inceleyin.
- b. İnancın, prosedürün veya uygulamanın belirtilip belirtilmediğini belirleyin. Eğer öyleyse, o zaman bununla ilgili diğer tüm inanç, prosedür veya uygulamalar hariç tutulur. Örneğin Tanrı, geminin yapımında kullanılacak ahşabın türünü belirlemiştir. Yani diğer tüm ahşaplar hariç tutuldu. Tanrı sessiz değildi. Spesifikti.
- c. Konuyla ilgili hiçbir şey söylenmiyorsa, İncil susuyorsa, o zaman makul ve sorumlu seçenekler mevcuttur. Örneğin Pavlus Makedonya'ya yelken açmayı, yürümeyi veya at binmeyi seçebilirdi. Yelken açmayı seçti.
- d. Belirtilen bir şeye katılıp katılmadıklarını veya açıklayıp açıklamadıklarını belirlemek için örnekleri analiz edin.
 - i. Eğer öyleyse, takip edilmesi gereken örnek değil, komuttur.
 - ii. Bir emirle ilgili değilse veya bir emri açıklamıyorsa bireyler veya cemaatler, örneği takip etme veya takip etmekten kaçınma seçeneğine sahiptir. Mesela Süleyman'ın sütunlu sütununda toplanmak.
- e. Hıristiyanlar kelimeler ve bunların yorumları konusunda tartışmamalıdır.
- f. Kutsal yazıları yorumlamak için kullanılan yöntemlerin anlaşılmasıyla, kişi 76 sınıfının kardeşliği hakkındaki soruları yanıtlayabilir. Örneğin, King James İncil'i çevrildiğinde İngilizce ziyaret kelimesi, ihtiyacı olup olmadığını belirlemek için birine gitmek anlamına geliyordu. Eğer

öyleyse, onların ihtiyaçlarını karşılayın. Birisini yemeğe davet etmenin ve arkadaşlık kurmanın bugünün anlamı değil.

Çözüm

Eğer bir şey belirlenmişse, o zaman her yerde, her zaman, çeşitli kültür ve toplumlardaki tüm Hıristiyanlar buna uymak zorundadır. Tanrı konuştu. İnsan itaat etmelidir. Bir şey belirtilmemişse makul ve sorumlu kararlara izin verilir, ancak başkaları için bağlayıcı değildir.

Sorular

1. Pentekost'un hemen ardından tüm Hıristiyanlar tek yürek ve düşüncedeydi ve Mesih'te birleşmişti.
T. ___ F. ___
2. Onların Hıristiyan sevgisi, paydaşlıkta, yoksullarla paylaşmada, birlikte yemek yemede ve duada sergilendi.
T. ___ F. ___
3. Bir süre sonra Yunanlı, İbrani olmayan Yahudilere, özellikle de dullara daha az saygı gösterilmeye başlandı.
T. ___ F. ___
4. Korintoslu Hıristiyanlar, odak noktalarının Mesih'ten kendilerine öğreten kişiye kaymasıyla bölündüler.
T. ___ F. ___
5. Birlik Mesih'tedir - O'nun ölümü, cenazesi ve dirilişi.
T. ___ F. ___

Ders 5

Müjde

Bir kişi İncil'den bahsettiğinde neyi kastediyor?

- a. Dört İncil - Matta, Markos, Luka ve Yuhanna.
- b. Yeni Ahit'in tamamı.
- c. İncil hem Eski hem de Yeni Ahit.

Müjde, Tanrı'nın, insanla aynı etten bir beden içinde yeryüzüne geldiği ve insanın günahlarının bağışlanması için Baba'ya kabul edilebilir tek kurban olarak günahsız yaşamını sunduğuna dair Müjdedir. Dolayısıyla Müjde, İsa'nın yaşamı, ölümü, cenazesi, dirilişi ve göğe yükselişi - kefaretilik niteliğindeki fedakarlık - doğrulanabilir bir tarihsel gerçektir ve öyledir.

Müjde bir teori, bir doktrin, bir ahlaki veya manevi felsefe sistemi değildir; hatta inanç, tövbe, vaftiz, günahların bağışlanması, evlat edinme, Kutsal Ruh ve sonsuz yaşam teorisi bile değildir.

O halde müjde, İsa'nın havarilerine "Bütün dünyaya gidin ve müjdeyi vaaz edin" (Markos 16:16) derken öğretilerini beklediği iyi haberdur. Pavlus'un 'Mesih'in çarmıha gerildiğini' vaaz ederken vaaz ettiği şey buydu (1 Korintliler 1).

Yeryüzünde kurulan Mesih Kilisesi, esas itibarıyla kasıtlı ve anayasal olarak tektir; Her yerde Mesih'e iman ettiklerini ve tövbe ederek ve Müjde'ye itaat ederek her konuda O'na itaat ettiklerini açıklayan herkesten oluşur.

Her nesildeki Hıristiyanlar, sürekli çalışarak Tanrı'nın iradesine ilişkin bilgi ve anlayışlarında büyür ve olgunlaşır, bu da kendilerine daha önce öğretilen bazı eski yorumların, yanlış anlamaların ve inançların terk edilmesine yol açar.

Doktrinler, inançlar, dogmalar ve yorumların tümü birliği engeller; çünkü birliğe inançlar ve öğretiler değil, Mesih'in ölümü, cenazesi ve dirilişiyle ulaşılabilir.

Sorular

1. Müjde
 - a. ___ İsa'nın ve havarilerinin öğretileri
 - b. ___ İsa'nın doğrudan emirleri ve vaatleri
 - c. ___ İsa öldü, gömüldü ve mezardan dirildi
2. İman, tövbe ve müjdeye itaat, Tanrı'nın kişiyi Mesih'e yerleştirmesine olanak tanır.
T. ___ F. ___
3. Mesih'in yeryüzünde kurduğu kilise bir organizasyon ya da bina değil, bir organizmadır, bir insan topluluğudur.
T. ___ F. ___
4. Hıristiyanlar, sürekli çalışarak, Tanrı'nın iradesine ilişkin bilgi ve anlayışlarında büyüyecek ve olgunlaşacak, bu da onların önceki öğretilerini, fikirlerini, yorumlarını ve yanlış anlamalarını terk etmeleriyle sonuçlanacaktır.
T. ___ F. ___
5. Başkalarına dayatılan görüş ve yorumlar bölünmelere neden olur, birliğin oluşmasını engeller.
T. ___ F. ___

Ders 6.

Doktrinler ve Öğretiler.

Pavlus 1 Timoteos 6:2-4'te şunu belirtti: Bunları öğretin ve teşvik edin. Eğer biri farklı bir öğretiyi öğretir ve Rabbimiz İsa Mesih'in sağlam sözlerine ve dindarlığa uygun öğretilere katılmıyorsa, kibirle kibirlenir ve hiçbir şey anlamaz." Böylece elçiler Müjdeyi [kurtuluşu] ve kurbanlık

yaşamlar yaşayarak nasıl Tanrı'nın benzerliğine dönüşebileceklerini duyurdular. Öğretileri (doktrinleri), Hıristiyanların nasıl Tanrı tarafından kabul edilebilir yaşamları gerektiğini açıklar.

Sağlam Doktrin - dindarlığa götüren öğreti.

“O [nöbetçiler, bekçiler, ihtiyarlar, gözetmenler] Mesih'in İncili'ne öğretildiği şekliyle güvenilir olana sıkı sıkıya bağlı kalmalıdır ki, Tanrı'nın mesajına dair sağlam ve sadık ve doğru öğretilerle başkalarını [talimat verebilen] teşvik edebilsin ve bu İncil'i çürütebilsin. Buna karşı çıkanlar.” (Titus 1:9)

Titus 2:1-10 – “Sen Titus, sağlam öğretiye uygun olanı öğreteceksin.” [Pavlus daha sonra Titus'un öğretmesi gerekenleri sıralıyor.

Yaşlı erkeklere olmayı öğretin.

- İlimli, ayık fikirli,
- Saygıya layık, onurlu, saygılı,
- Kendini kontrol edebilen, ılımlı,
- İnanç ve sevgiyle ses çıkarın,
- Dayanıklılık, sabır,

Yaşlı kadınlara öğretin.

- Yaşam tarzlarında saygılı olun - davranışlarında saygılı olun,
- İftiracı, dedikoducu olmamak,
- Çok şaraba bağımlı olmamak, çok şaraba köle olmak.
- Neyin iyi olduğunu öğretin.
- Genç kadınları kocalarını ve çocuklarını sevmeleri, öz denetimli ve saf olmaları, sağduyulu olmaları, kovalamaca yapmaları, meşgul olmaları (evde çalışmaları), nazik, iyi olmaları ve kocalarına karşı saygılı olmaları konusunda eğitin; böylece kimse bu kelimeyi karalamayacaktır. Onun onaylamadığı şeyleri bilerek yapmayın.

Genç erkekleri özdenetimli, ayık fikirli olmaya, örnek olmaya, örnek olmaya, iyi işlerde bulunmaya ve öğretirken dürüstlük, vakar, ciddiyet sergilemeye, kınanmayacak kadar sağlam konuşma yapmaya teşvik edin ki, karşı taraf da bunu yapabilsin. hakkımızda söyleyecek kötü bir şeyimiz olmadığı için utanacağız.

Kölelere her konuda efendilerine tabi olmayı, onları memnun etmeye çalışmayı ve onlara karşılık vermemeyi, çalmamayı ya da hırsızlık yapmamayı ve Kurtarıcımız hakkındaki öğretinin çekici olması için onlara tamamen güvenmeyi öğretin.

Pavlus Timoteos'a şu talimatı verdi: "Köle olarak boyunduruk altında olan herkes, kendi efendilerini her türlü saygıya layık görsün; öyle ki, Tanrı'nın ismine ve öğretisine leke gelmesin. Mümin efendileri olanların, kardeş oldukları gerekçesiyle saygısızlık yapmamaları; daha

doğrusu, daha iyi hizmet etmeleri gerekir; çünkü onların iyi hizmetlerinden yararlananlar, müminler ve sevgililerdir. Bunları öğretin ve teşvik edin. (1 Timoteos 6:1-3).

Hıristiyan eylemleri Tanrı'nın doğasını göstermelidir ki, Tanrı'nın adı karalanmasın. Bu ilke işverenlerle ve yetkili diğer kişilerle olan ilişkiler için geçerlidir.

Yanlış öğretim, haksızlığa yol açar.

“Pavlus'un önceki bölümlerde tartıştıklarından farklı bir şey öğreten kişi, tüm doğru cevaplara sahip olduğumu ima ederek kibirli davranmış olur. Benimle aynı fikirde olmalısın, anlayıştan yoksun. Böyle bir kişinin kelimelerin anlamları üzerinde tartışmak gibi sağlıksız bir arzusu vardır. Bu durum kıskançlık, ayrılık, iftira ve kötü şüphelerle sonuçlanan tartışmaları alevlendirir. Bu insanlar her zaman sorun yaratırlar. Akılları bozuk, hakikate sırt çevirmişler. Onlara göre dindarlık gösterisi zengin olmanın bir yoludur. Bazı insanlar öğretilerimize karşı çıkabilir ama bunlar Rab İsa Mesih'in sağlıklı öğretileridir. Bu öğretiler tanrısal bir yaşamı teşvik ediyor.” (1 Timoteos 6:3-5).

1. Timoteos 1:8-11'de Pavlus sağlam öğretilere aykırı olan şeyleri şöyle sıralıyor: "Şimdi biliyoruz ki yasanın iyi olduğunu, eğer kişi onu yasal olarak [uygun şekilde] kullanırsa, yasanın adil olanlar için değil, kanunsuzlar için konulduğunu anlayın." ve itaatsizler için, dinsizler ve günahkarlar için, kutsal olmayanlar ve saygısızlar için, dinsizler için, saygısızlar için, babalarına ve annelerine vuranlar için, katiller için, cinsel ahlaksızlar için, eşcinsellik yapan erkekler için, köleleştiriciler, yalancılar, yalan yere yemin edenler ve başka ne varsa. bana emanet edilen kutsal Tanrı'nın görkemli müjdesine uygun olarak, sağlam öğretilere aykırı."

2. Petrus 2:1- "Ama aranızda sahte öğretmenler olacağı gibi, halk arasında da sahte peygamberler ortaya çıktı. Bu sahte öğretmenler, yıkıcı sapkınlıklar ile aranızda [ortaklık çevrenize, dostluğunuza] sızacak, [Tanrı'dan gelmeyen, başkaları için bağlayıcı olan, kendi seçtiği yorum], onları satın alan Efendiyi inkar etme noktasına varacak kadar bir parti veya mezhep oluşturacaktır. ."

Romalılar 1:18-21 ve 28-32. ayetler – "Tanrı hakkında bilinebilecek şeyler onlar için açık olduğundan, kötülükleriyle gerçeği gizleyen insanların tüm tanrı tanımazlığına ve kötülüğüne karşı Tanrı'nın gazabı gökten gösterilmektedir; bunu onlara açıkça ifade etmiştir. Çünkü dünyanın yaratılışından bu yana Tanrı'nın görünmez nitelikleri, O'nun sonsuz gücü ve ilahi doğası, yapılanlardan anlaşılabilir olarak açıkça görülmekte ve böylece insanlar mazeretsiz kalmaktadır. ... Üstelik, Allah'ın ilmini saklamayı değerli bulmadıkları için [Allah'ı tanımanın uygun olduğuna bakın], onları, yapılmaması gerekeni yapmaları için ahlaksız (alçaltılmış) bir akla teslim etti. Her türlü kötülükle, kötülükle, açgözlülükle, ahlaksızlıkla doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile ve kötülükle doludular. Onlar dedikoducu, iftiracı, Allah'tan nefret eden, küstah, kibirli ve övüngendirler; kötülük yapmanın yollarını icat ediyorlar; ebeveynlerine itaatsizlik ediyorlar; onlar duygusuzdur, inançsızdır, kalpsizdir, acımasızdır. Allah'ın bu gibi şeyleri yapanların ölümü hak ettiği yönündeki adil hükmünü bilmelerine rağmen, sadece bunları yapmaya devam etmekle kalmıyor, aynı zamanda bunları yapanları da onaylıyorlar."

Sorular

1. Sevindirici haber kurtuluşla ilgilidir, oysa sağlam öğreti Tanrı'nın önünde nasıl kabul edilebilir bir şekilde yaşanacağıyla ilgilidir.
T. ___ F. ___
2. Kardeşlik için kendi görüş ve yorumlarına uyulması gerektiğini öğretenler, ayrılıkla sonuçlanan tartışmalara yol açıyor.
T. ___ F. ___
3. Kutsal olmayan ve dinsiz, dinsiz, saygısız, anasına babasına vuran, katil, cinsel ahlaksız, eşcinsellik yapan, köleleştirici, yalancı, yalancı şahitlik yapanlar, sahih öğretiye aykırı davranışlardır.
T. ___ F. ___
4. Kilise çobanları, ihtiyarlar, nöbetçiler de dahil olmak üzere sahte öğretmenler, Tanrı'dan gelmeyen şeyleri öğreten kişilerdir.
T. ___ F. ___
5. Allah'ın gazabı kıskançlık, çekişme, hile ve kötülükle dolu olanların üzerinedir.
T. ___ F. ___

Ders 7.

İncil ve Doktrin arasındaki fark.

Mesih'in ve havarilerinin öğretileri müjde değil, Müjde'nin ve Mesih'tekilerin Tanrı'nın doğasına, O'nun benzerliğine nasıl yaşayacakları, büyüyecekleri ve olgunlaşacaklarının ilham edilmiş bir açıklamasıdır. Öğretileri olup bitenler değil, gerçekler değil, kişinin bilgisine ve zekasına göre değişebilecek sonuçlar ve çıkarımlarla tartışılabilen ve yorumlanabilen ilham verici ifadelerdir. Bireysel yorumlar özeldir ve başkaları için bağlayıcı değildir.

Belki aşağıdaki örnek gerçek ile görüş arasındaki farkı netleştirmeye yardımcı olabilir.

İki araçbir kavşakta çarpıştı. Her aracın arkasında iki tanık vardı. A aracının arkasındaki tanık A, ışığın yeşil olduğunu, bu nedenle B aracının trafik ışıklarında geçtiğini söyledi. B aracının arkasındaki tanık B, ışığın yeşil olduğunu, bu nedenle A aracının trafik ışıklarında geçtiğini söyledi.

Gerçekler ve yorumlar veya çıkarımlar nelerdir?

Gerçekler.

1. İki araç vardı.
2. Bir kaza oldu.
3. İki tanık vardı.
4. Trafik ışığı vardı.

Yorumlar ve Çıkarımlar.

1. Tanık A, A aracı için ışığın yeşil olduğuna inanıyordu ve B aracı için trafik ışığının kırmızı olması gerektiği sonucunu çıkardı.
2. Tanık B, ışığın B aracı için yeşil olduğuna inanıyordu ve trafik ışığının A aracı için kırmızı olması gerektiği sonucunu çıkardı.

İnançlarının ve çıkarımlarının doğru olduğu sonucuna varıp, daha sonra başka olası bir sonucun olmadığını iddia ederek, yorum ve çıkarımları zorunlu çıkarım haline geldi.

Çözüm.

Dört gerçek hakkında hiçbir tartışma yoktur.

İfadeleri ve çıkarımları ile ilgili olasılıklar.

- a. Biri yanlış diğeri doğrudur.
- b. Her ikisi de doğru; trafik ışığı her iki tarafta da yeşildi.
- c. Hiçbiri doğru değil. Işık çalışmıyordu.

Vahiy 21:8'i dikkate alın ve düşünün "Fakat korkaklara, inanmayanlara, iğrençlere, katillere, fuhuş yapanlara, büyücülere, putperestlere ve tüm yalancılara, onların payı ateş ve kükürtle yanan gölde olacak; bu da ikinci ölüm." Bu vurgulu ifadenin yorumuna yer bırakmadığı görülüyor. Ancak

Yalancı kim? Pişmanlık duymayan bir yalan söyleyen mi yoksa yalan söylemeyi alışkanlık haline getiren biri mi?

Katil kimdir? Bir başkasını öldüren mi, yoksa öldürmeyi yüreğinde uygulayan biri mi?

Zina yapanlar kimlerdir? Eşi dışında biriyle cinsel ilişkiye giren veya zina yapan biri mi?

Yalancı, katil ve fuhuş yapanın yorumlanması Vahiy 21'deki vurgulu ifadeyi değiştirmez. Ancak herkesin yalancıların, katillerin ve fuhuş yapanların kim olduğuna dair kendi yorumuna uymasını talep eden kişi bölücüdür. Romalılar 1:32 şunu belirtir: "Böyle şeyler yapanların ölümü hak ettiğine dair Tanrı'nın adil fermanını bilmelerine rağmen, yalnızca bunları yapmaya devam etmekle kalmazlar [Yunanca prássontes Strong'un anlamı sürekli uygulamalardır], aynı zamanda bunları yapanları da onaylarlar."

Tanrı kalpleri bilir ve insanın düşünceleri ne olursa olsun adaletle hüküm verir. İnsan, kişisel görüşüne ve yorumuna dayanarak kimin Tanrı ve O'nun Çocuklarıyla paydaşlık içinde olduğuna karar veremez. İnsan, bir başkasının eylemlerini yargılayabilir ama Kendisiyle paydaşlıkta olanları Allah belirler.

Herkes için, özellikle de lider veya otorite figürü olarak algılanan birinin, fikrinin sorgulanamayacağı izlenimini bırakması çok ciddi bir suçtur.

Müjde bir gerçek olduğuna göre yani; Mesih Kendisini kefarete kurbanı olarak sundu ve elçilerin öğretileri ilham edilmiş gerçekler olduğundan, ikisi arasındaki ayrım aşağıdaki beş noktada açıklığa kavuşturulacaktır.

- Müjde mesajı, kişinin kabul ettiği veya reddettiği Müjde gerçeğinin ilanıdır. Bu nedenle, tek gerçeğe (Mesih Rab'dir) olan inanç ve tövbe yoluyla O'na itaat etmek ve tek eyleme (Mesih'in ölümüne vaftiz olmak) itaat, birliğin temelidir.
- Elçilerin ğretileri, mjdede olduğu gibi gerçekler değil, müjdeye dayanan [ilham verici] yorumlar ve imalardır.
- Doktrin [havarilerin öğretileri] entelektüel uyarım ve zihnin genişletilmesi için tartışmaya ve diyaloga [tartışmaya] izin verir. Mesih'teki kişileri olgunlaştırır, ancak öyle bir şekilde ki her insan kendi benzersizliğine göre gelişir.
- Doktrinle ilgili farklılıklar zaman zaman kardeşlik üzerinde baskı oluşturabilir, ancak doktrin oybirliğinin, öğretinin kardeşliğin temeli olduğunu varsaymak trajik bir hatadır.
- Yeni Ahit yazıları birliğin temeli olamaz. Mesih onların içinde açığa çıkıyor. İyi haber, müjde birliğin temelidir. Alexander Campbell'dan uyarlanmıştır.

Sorular

1. İsa'nın günah sunusu olan Mesih'in çarmıha gerilmesi doğrulanabilir bir gerçektir.
T. ___ F. ___
2. Havarilerin ğretileri yaşanmış şeyler değil, gerçeklerdir; tartışılabilen ve sonuç ve çıkarımlarla yorumlanabilen ilham verici ifadelerdir.
T. ___ F. ___
3. Günah işlemeye devam etmek sonsuz ölümle sonuçlanır.
T. ___ F. ___
4. İster papaz, vaiz, ihtiyar, rahip veya papa olsun kilise liderlerinin görüşleri itiraza tabi değildir.
T. ___ F. ___
5. Mesih'in müjdesi, İsa'nın ölümü, gömülmesi ve dirilişidir; kabul edilebilir veya reddedilebilir bir gerçektir; oysa havarilerin öğretileri, tartışılabilecek ve tartışılabilecek ilham verici yorumlardır.
T. ___ F. ___

Ders 8.

Hoşgörü.

Doktrin (ğretme) ve görüşte hoşgörü, hoşgörü, merhamet, tahammül ve sabır olmalıdır, ancak Müjde kurtuluşa giden yol olduğundan müjde DEğİLDİR. İlaham edilmiş elçilerin ğretisi, Müjdeyi "tüm dünyaya" duyururken Tanrı yolunda yaşamanın yoludur. Hristiyanlar mjdelemeyi asla bırakmamalıdır.

- Hoşgörü kişinin herhangi bir hakikatten vazgeçmesini gerektirmez.
- Özel veya kişisel görüşler tartışma için açıkça ifade edilmeli, ancak hiçbir zaman arkadaşlık testi yapılmamalıdır.
- Birliğe ancak İsa'nın Mesih olduğu inancı ve O'nun ölümüne daldırılarak O'nun müjdesine - O'nun ölümü, gömülmesi ve dirilişi - itaat edilmesi temelinde ulaşılabilir.
- Hıristiyanlar pek çok konuda farklı görüşlere sahip olabilirler ve yine de bir olabilirler.
- Mesih'teki kişi Mesih'i terk ettiğinde ve O'na güvenmeyi bıraktığında. O artık Mesih'le paydaşlık içinde değildir.
- Kişisel görüş talep etmenin kardeşlik sınavı yapılması fitne ve bölünmeye neden olur.

Bazı Hıristiyanlar, ister kasıtsız ister kasıtlı olsun, görüş(ler)ini ifade ederken, farklı görüşte oldukları kişilerin dürüstlüğü ve dürüstlüğü hakkında şüpheler uyandırıyor gibi görünmektedir. 'Benim inancım doğrudan İncil'dendir' veya 'İncil'den alıntıdır' gibi ifadeler karşıdaki kişinin görüşünü ima etmez ve bilgi ve anlayışın üstünlüğü yönünde bir tutuma işaret eder. Kendi görüşlerinin 'kutsal metinlere dayalı' olduğunu düşünüyorlar ama kardeşlerinin öyle olmadığını düşünüyorlar. Bu ifadeler, kardeşlerinin cahil olduğu, ruhani olmadığı veya sahte bir öğretmen olduğu izlenimini bırakıyor. 'Kötü konuşmak' ile eşdeğerdir. Bu olmamalı. Allah'ın sevgisini göstermez. Mesih'teki herkes, Tanrı'ya hizmet eden hizmetkarları ve rahipleridir. Hiç kimse akıl, ilim, anlayış ve hitabet yeteneği bakımından bir diğerkinden daha önemli değildir. Kardeş sevgisi hakim olmalıdır.

Sorular

6. İsa'nın günah sunusu olan Mesih'in çarmıha gerilmesi doğrulanabilir bir gerçektir.
T. ___ F. ___
7. Havarilerin öğretiler yaşanmış şeyler değil, gerçeklerdir; tartışılabilen ve sonuç ve çıkarımlarla yorumlanabilen ilham verici ifadelerdir.
T. ___ F. ___
8. Günah işlemeye devam etmek sonsuz ölümle sonuçlanır.
T. ___ F. ___
9. İster papaz, vaiz, ihtiyar, rahip veya papa olsun kilise liderlerinin görüşleri itiraza tabi değildir.
T. ___ F. ___
10. Mesih'in müjdesi, İsa'nın ölümü, gömülmesi ve dirilişidir; kabul edilebilir veya reddedilebilir bir gerçektir; oysa havarilerin öğretileri, tartışılabilir ve tartışılacak ilham verici yorumlardır.
T. ___ F. ___

Ders 9.

Mesih'te ve Birbirimizle Kardeşlik İçinde.

“Aldığım en önemli şeyi size ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih'in günahlarımıza karşılık öldüğünü, gömüldüğünü ve Kutsal Yazılara uygun olarak üçüncü günde diriltildiğini” (1 Korintliler 15: 3-5). Not – Yahudiler için “kutsal yazılara göre” Tanaka veya Eski Ahit anlamına geliyordu.

Pentekost Günü'nde “onun sözünü alanlar vaftiz edildi (suya daldırıldı) ve o gün bunlara yaklaşık üç bin kişi eklendi. Ve kendilerini havarilerin öğretisine ve paydaşlığına, ekmeği bölmeye ve dualara adadılar. Ve herkesin üzerine bir korku çöktü ve elçiler aracılığıyla birçok harikalar ve işaretler yapıyordu. Ve iman edenlerin (Mesih'e bağlı olanların) hepsi bir aradaydı ve her şey ortaklı.” (Elçilerin İşleri 2:41-44).

İsa'yı Tanrı'nın Oğlu, Mesih, Mesih olarak reddettiklerinden tövbe edenler ve Mesih'in ölümüne dalmış olanlar, günahlarından arındırılmış olarak Tanrı tarafından Mesih'in Bedenine eklendiler. Bu nedenle onlar Mesih'le birleşmişlerdi ve herhangi bir mektup yazılmadan önce elçilerin öğretilerine kararlılıkla devam ediyorlardı. Havarilerin öğretisi, öğretisi, Müjde'nin, yani Mesih'in ölümü ve dirilişinin gerçeklerine hiçbir şey eklemedi. İlham veren öğretileri hem genel hem de özel anlamdaydı. Böylece, havarilerin öğretileri Hıristiyanlara Mesih için nasıl yaşayacaklarını, nasıl büyüyeceklerini ve Tanrı'nın benzerliğine doğru nasıl olgunlaşacaklarını öğretti; örneğin sevgi, merhametli, sabırlı, nazık, dürüst, adil ve diğerleri.

“...O, sizi kutsal, kusursuz [günahlar ortadan kaldırılmış] ve O'nun huzuruna çıkarılamaz olarak sunmak için kendi bedeniyle ölüm aracılığıyla barıştırdı: Eğer öyleyse, imanda sağlam ve sağlam bir şekilde devam ederseniz ve Tanrı'nın yolundan uzaklaşmazsanız. müjdenin umudu.” (Koloseliler 1:22-23).

“Mesih İsa'yla birleşmek üzere vaftiz edilen hepimizin, O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmiyor musunuz? Bu nedenle, Mesih'in Baba'nın yüceliği sayesinde ölümden dirildiği gibi, biz de yeni bir yaşam içinde yürüyebilelim diye, vaftiz yoluyla biz de O'nunla birlikte ölüme gömüldük. Çünkü eğer onun gibi bir ölümden O'nunla birleştiysek, onun gibi bir dirilişte de mutlaka O'nunla birleşeceğiz.” (Romalılar 6:3-5).

“İnanmayanlarla eşit olmayan boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kanunsuzluğun ne ortaklığı var? Ya da ışıkla karanlığın ne ortaklığı olabilir?” (2 Korintliler 6:14).

“Karanlıkta yürürken O'nunla paydaşlığımız olduğunu söylersek yalan söylemiş oluruz ve gerçeği uygulamayız. Ama O ışıktadır gibi biz de ışıktayız yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahahtan temizler. Günahımız yok dersek kendimizi kandırırız ve gerçek içimizde değildir. Günahlarımızı itiraf edersek, O sadık ve adildir; günahlarımızı bağışlar ve bizi her türlü kötülükten arındırır. Günah işlemediğimizi söylersek onu yalancı durumuna düşürürüz ve onun sözü bizde yoktur.” (1 Yuhanna 1:6-10).

“[Mesih'e] duam yalnızca onlar için değil. Ayrıca, senin bende olduğun ve benim de sende olduğum gibi, onların da bir olması için, mesajları [Müjde] aracılığıyla bana inananlar için dua ediyorum. Onlar da aramızda olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğine inansın.” (Yuhanna 17:20-21).

İsa Matta 7:1'de bir öğrencinin kardeşini yargılamaması gerektiğini belirtti. Öyleyse, eğer biri spesifik olmayan bazı talimatların yorumlanmasında farklılıklar nedeniyle bir başkasıyla paydaşlık yapmayı reddederse, o ışıktaki mı yürüyor? Eğer öyle değilse, Mesih'in kanı onu temizlemeye nasıl devam edebilir? Elçi Yuhanna 1.Yuhanna 1:7'de şunu belirtti: "Ama kendisi ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle [sadece bizimle ve bizim anlayışımızla aynı fikirde olanlarla değil] paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa bizi her günahattan arındırır."

Yalnızca Mesih birliği getirir. O, Müjdecidir. İsa Mesih aracılığıyla kimse Baba'ya gelemmez! Kişi "O'nun ölümünde Mesih'le birleşmiştir", dolayısıyla Birlik Mesih'tedir, yani kişide.

"Kim "Allah'ı seviyorum" derse ve kardeşinden nefret ederse [nefret eder, daha az severse] o yalancıdır; Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrıyı da sevemez." (1 Yuhanna 4:20).

İsa'nın yeryüzüne gelme amacı şuydu:

- günahsız insanlar arasında yaşa,
- günahı insandan kaldıracak kefareti kurbanı ol,
- günahlarımız O'nun üzerine yüklenerek ölürüz,
- Kişi günah yüzünden öldüğünde, güven ve itaat yoluyla günahı ortadan kaldırır, Kendi günahlarını çarmıhtaki Mesih'e yüklenenlerle birlikte bırakarak Mesih'in ölümüne gömülür, Tanrı tarafından geçmiş günahlardan arınmış yeni bir ruhsal yaratık olarak diriltir, Tanrı tarafından Mesih'in bedenine konur, Onun Kilisesi, Tanrı'nın yeryüzündeki Krallığı, görev veya emirle değil, sevgiyle, Tanrı'nın müjdeleme, teşvik etme ve iyi işler yapma isteğini yerine getirir.

Sorular

1. İlk Hıristiyanlar kardeşlik içindeydi çünkü
 - a. ___ Hepsi Yahudiydi
 - b. ___ Hepsi aynı ülkedendi
 - c. ___ Onların İsa'sı ve her şeyi ortaktı
2. Pentekost'ta barıştırılan 3.000 kişi, eğer bunu yaparlarsa, kutsal ve kusursuz olarak Tanrı'ya sunulacaklardır.
 - a. ___ Kudüs'te kaldı
 - b. ___ Musa Kanununa sadık kaldı
 - c. ___ Mesih'e ve O'nun öğretilerine sadık kalmaya devam etmek
3. Hıristiyanlar Mesih'le birleşmiştir
 - a. ___ İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu kabul ettiklerinde

- b. ___ Asi bir hayat yaşamayı bıraktıklarında
 - c. ___ Daldırılarak gömülmelerinin ardından ölümünde
4. Tanrı'yla ve Mesih'tekilerle paydaşlık, Mesih'e ve O'nun öğretilerine sadakati gerektirir
T. ___ F. ___
5. Kişi Tanrı'yı sevemez ve Mesih'teki diğer herkesi, onların kardeşlerini sevmez
T. ___ F. ___

Ders 10.

Mesih ile Yeniden Birleşti.

Elçi Pavlus, tüm insanlığın günah sorunuyla karşı karşıya olduğunu belirterek şöyle dedi: “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı ve Tanrı'nın gönderdiği Mesih İsa'da olan kurtuluş aracılığıyla, O'nun armağanı olan lütfuyla aklandı. imanla kabul edilecek kanıyla bir kefarete olarak öne sürülüyor.” (Romalılar 3:23-24).

Hepimiz, Mesih'in kanıyla temizlenmediği takdirde bizi Rabbimiz ve Kurtarıcımızdan ayıracak bir tür günahla karşı karşıyayız. James, ayartılmaya boyun eğme sorunumuzu şöyle dile getirdi: “Kimse ayartıldığında, 'Tanrı tarafından ayartıldım' demesin, çünkü Tanrı kötülükle ayartılamaz ve kendisi de kimseyi ayartmaz. Ancak her insan kendi arzusu tarafından cezbedilip ayartıldığında ayartılır. Sonra arzu gebe kaldığında günah doğurur ve günah tamamen büyüyünce ölüm getirir.” (Yakup 1:13-15).

Biraz sonra şunu yazdı: “...bu işlerin sonu ölümdür. Ama şimdi günahtan özgür kılındığınıza ve Tanrı'nın köleleri olduğunuza göre, elde ettiğiniz meyve kutsallaşmaya ve onun sonu olan sonsuz yaşama yol açar. Çünkü günahın ücreti ölümdür, fakat Tanrı'nın karşılıksız armağanı Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.” (Romalılar 6:21-23).

İsa'nın bir takipçisi ayartılmaya boyun eğip eski günahkar yaşam tarzına geri döndüğünde ve daha sonra Tanrı'yla barışmayı arzuladığında, Tanrı ondan ne tür bir eylemde bulunmasını ister? Tanrı'nın yeniden kefarete, fiziksel ceza, mali ceza veya vaftize ihtiyacı var mı? Mukaddes Kitap, inatçı Hıristiyanların ve yerel Hıristiyan topluluğunun Mesih'le barışıp yeniden birleştiğinde izleyeceği bir restorasyon eylem tarzını yasaklıyor mu?

Uzlaşma süreci, kişinin isyan halindeki durumunu kabul etmesi ve affedilme ve Allah'la barışma arzusuyla başlamalıdır. Ancak arzu tek başına yeterli değildir; tutumda, kalpte, zihinde ve içsel varoluşta bir değişiklik olması gerekir. Affedilme ve onarıma arzularını, uzlaşma aradıkları kişilere (Tanrı'ya ve insana) iletmelidirler. Luka 15:11-32'deki müsrif oğul benzetmesi bu süreci açıklıyor gibi görünüyor. Allah tövbeye ve uzlaşmaya her zaman açıktır. Ancak bu, Mesih'in onları bağışladığı gibi bağışlamaları gerekse bile, Mesih'te olduklarını iddia eden herkes için mutlaka doğru değildir.

Tanrı'nın çocukları çağlar boyunca günah sorunuyla karşı karşıya kaldılar. Tanrı'nın, Mesih'i, yani Mesih'i dünyaya getirmek için seçtiği ırk olan İsrailoğulları, sürekli olarak ona isyan ediyor, böylece yakınlarındaki ulusların put tanrılarına tapınarak ruhsal zina yapıyorlar ve böylece O'nunla olan antlaşma ilişkilerini bozuyorlardı. Ancak sahte tanrılara ait putları yıkıp tövbekar ve pişman bir yürekle Yehova'ya dönerek günahlarından tövbe ettikleri her defasında, Tanrı bağışladı.

Tanrı'nın kendi yüreğine uygun bir adam olan Davut, günahını örtbas etmek amacıyla zina yapıp ardından cinayet işleyerek hem Tanrı'ya hem de insana karşı günah işleyen bir bireyin örneğidir. Peygamber Natan, Davud'un karşısına çıkınca Davud'un yüreği, içi acıyla doldu ve tavrı değişti: "Ben Rab'be karşı günah işledim." Geri döndü ve tövbe etti. Tanrı affetti.

Demas, Pavlus'un misyonerlik gezilerinden birinde Kolose kilisesine selamlarını ileten arkadaşıydı (Koloseliler 4:14). Daha sonra Pavlus şöyle dedi: "Bu şimdiki dünyaya aşık olan Demas terk etti [terk edildi; beni terk etti]" (2 Timoteos 4:10). İncil, Demas'ın son ruhi durumu konusunda sessiz kalıyor.

Samiriyeli büyücü (büyücü) Simon, Tanrı'nın armağanını satın almaya çalıştı. Peter, günahkar durumunu ona güçlü bir şekilde şöyle açıkladı; "Gümüşünüz de sizinle birlikte yok olsun, çünkü Tanrı'nın armağanını parayla alabileceğinizi düşündünüz! Bu meselede sizin ne payınız ne de payınız var, çünkü yüreğiniz Tanrı'nın önünde doğru değil. Bu nedenle, bu kötülüğünüzden tövbe edin ve mümkünse yüreğinizdeki niyetin bağışlanması için Rab'be dua edin. Çünkü senin kin ve haksızlığın pençesinde olduğunu görüyorum." Ve Simon şöyle cevap verdi: "Benim için Rab'be dua edin de söylediklerinizin hiçbiri başıma gelmesin." (Elçilerin İşleri 8:20-) 24).

1 Korintliler 5'te, Hıristiyan bir biraderin, Yahudi olmayan paganların bile hoş görmediği cinsel ahlaksız bir duruma bulaştığını okuyoruz. Pavlus, Korintoslu öğrencilerine, günahının farkına varması ve günahını kabul etmesi için kendisini Şeytan'a teslim etmelerini söyledi; böylece ruhu kurtarılabildi.

Günahın insanın iç kısmında başladığı ve cinsel ahlaksızlık gibi fiziksel bir eylem ya da para ya da tanınma gibi kişisel zevk arzusuna yönelik bir tutum sorunu olabileceği açık olmalıdır.

2 Korintliler 2:6-9'da Pavlus, Şeytan'a teslim edilen ve tövbe eden Hıristiyan'ın Korint Hıristiyanları tarafından kabul edildiğini düşünmediğinden endişe duymaktadır: "Çoğunluk tarafından kendisine verilen ceza ona yeterlidir. Şimdi onu bağışlamalı ve teselli etmelisiniz ki, aşırı üzüntüye kapılmasın. Bu nedenle, ona olan sevginizi yeniden teyit etmenizi rica ediyorum."

Tövbebasit bir değişiklik değil. BTKişinin hayata olan odağını kişisel zevkten Tanrı ile manevi bir ilişkiye doğru belirgin bir şekilde değiştiren bir eylem yaratır.

Pavlus şunları söyledi: Tanrısal üzüntü, kurtuluşa götüren ve pişmanlık bırakmayan tövbeyi getirir; dünyevi üzüntü ise ölüm getirir." (2 Korintliler 7:9-11).

Yakup Hıristiyanlara şöyle diyor: “... günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve iyileşebilmeniz için birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin duası, işe yaradığı için büyük bir güce sahiptir. (Yakup 5:16).

Yaşlı elçi Yuhanna, Vahiy'in 1. Bölümünde Asya'daki kiliselere yazdı ve onlara, tövbe etmezlerse Tanrı'nın onlara karşı harekete geçeceğini söyledi. Bazıları, bugün bazılarının inandığı gibi, bir kez kurtarıldıklarında her zaman kurtarılacaklarına inanmış olabilir. Ancak Yahya onlara tövbe edip Tanrı'ya dönmeleri gerektiğini, aksi takdirde ışık ve yaşam kaynağı olan şamdanlarını ortadan kaldıracağını söylediği için kurtuluşları garanti değildi.

Tanrı'nın asi bir çocuğu, günahkâr durumunun farkına vardığında, günahkâr yolundan Tanrı'yı memnun edecek bir yola doğru yöneldiğinde ve Kendisiyle ve Mesih'e ait olanlarla barışabilmek için Tanrı'nın bağışlanması için içtenlikle dua ettiğinde, Tanrı affeder.

Yerel cemaat onu, Tanrı'nın hizmetkârı olarak görev yapmasını yasaklayan ikinci sınıf bir Hıristiyan olarak görmemelidir. Çünkü kulları üzerinde Mesih'ten başka kim yetkiye sahiptir? Onlar, inatçı Hıristiyanla bir araya gelip, ona Tanrı'ya sadık bir şekilde yaşaması için yardım etmeli ve onu teşvik etmelidirler. O geri döndü ve Tanrı tarafından affedildi ve Tanrı ondan Bedenin ihtiyaç duyduğu işlevleri yerine getirmesini bekliyor. Liderler ve kardeşler, herkes günah işlediğinden, tövbe ettiğinden ve Hıristiyan yaşamlarının bir noktasında halka açık veya özel olarak geri döndüğünden, onu daha az gerekli veya daha az önemli olarak görmemelidir. Aslında tüm kilise, geri dönen, tövbe eden ve barışan biraderin Krallıkta bir işçi olmasına yardım etmelidir.

Sorular

11. İsa'nın günah sunusu olan Mesih'in çarmıha gerilmesi doğrulanabilir bir gerçektir.
T. ___ F. ___
12. Havarilerin öğretiler yaşanmış şeyler değil, gerçeklerdir; tartışılabilen ve sonuç ve çıkarımlarla yorumlanabilen ilham verici ifadelerdir.
T. ___ F. ___
13. Günah işlemeye devam etmek sonsuz ölümle sonuçlanır.
T. ___ F. ___
14. İster papaz, vaiz, ihtiyar, rahip veya papa olsun kilise liderlerinin görüşleri itiraza tabi değildir.
T. ___ F. ___
15. Mesih'in müjdesi, İsa'nın ölümü, gömülmesi ve dirilişidir; kabul edilebilir veya reddedilebilir bir gerçektir; oysa havarilerin öğretileri, tartışılacak ve tartışılacak ilham verici yorumlardır.
T. ___ F. ___